

ORDINUL
INSPECTORULUI GENERAL AL INSPECTORATULUI GENERAL PENTRU SITUAȚII DE
URGENȚĂ

Nr. 1111 /I.G. din 29.09.2008

pentru aprobarea

Normelor tehnice de aplicare a Ordinului ministrului administrației și internelor nr.1134 din 13.01.2006 pentru aprobarea Regulamentului privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesionale

Având în vedere prevederile art.57 din Regulamentul nr.1134 din 13.01.2006 privind planificarea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesionale,

în temeiul prevederilor art.14 alin.(3) din Hotărârea Guvernului României nr.1490/2004 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

inspectorul general emite prezentul

ORDIN:

Art.1 Se aprobă *Normele tehnice de aplicare a Ordinului ministrului administrației și internelor nr.1134 din 13.01.2006 pentru aprobarea Regulamentului privind planificarea, pregătirea, organizarea, desfășurarea și conducerea acțiunilor de intervenție ale serviciilor de urgență profesionale*, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art.2 Inspectorii șefi ai inspectoratelor județene/al municipiului București pentru situații de urgență și comandanții/șefii unităților subordonate Inspectoratului General pentru Situații de Urgență cu atribuții în domeniu poartă întreaga responsabilitate pentru punerea în aplicare a prezentului ordin.

Art.3 Cu data prezentului ordin, orice dispoziții contrare se abrogă.

INSPECTOR GENERAL

General locotenent

VLADIMIR SECARA

CAPITOLUL I

DESTINAȚIA ȘI MISIUNILE UNITĂȚILOR ȘI SUBUNITĂȚILOR DE INTERVENȚIE

Art.1 (1) Serviciile de urgență profesionale, organizate ca inspectorate pentru situații de urgență, denumite în continuare *unități*, sunt structuri specializate, destinate să execute misiuni de prevenire, monitorizare și gestionare a situațiilor de urgență pe întreg teritoriul național al României.

(2) În cadrul unităților sunt constituite și funcționează grupuri de intervenție, detașamente, detașamente speciale, secții, stații, pichete, echipe și echipaje, ca structuri de intervenție, denumite în continuare *subunități de intervenție*.

Art.2 Corespunzător organizării, înzestrării și modului de acțiune, unitățile și subunitățile de intervenție prezintă următoarele particularități:

a) își desfășoară activitatea permanent, în serviciul operativ pe ture, schimburi sau program normal;

b) sunt constituite, de regulă, pe principiul teritorial, având organizată intervenția în zone de competență (pentru inspectoratele județene), zone de responsabilitate (pentru grupuri de intervenție), raioane și/sau obiective de intervenție (pentru subunități, în funcție de valoarea și disponerea lor). În sensul prezentului ordin, prin obiective de intervenție se înțeleg: regii autonome, instituții publice și private, operatori economici;

c) dispun de mijloace mobile specifice și variate de intervenție, cu care pot acționa în locuri și spații diverse, pentru executarea misiunilor specifice, independent sau în cooperare cu alte forțe;

d) dispun de personal specializat pentru îndeplinirea misiunilor stabilite de reglementările în vigoare;

e) se pregătesc după o tematică specifică, diferențiată pe categorii de efective, în scopul formării deprinderilor necesare îndeplinirii misiunilor, în orice situație;

f) misiunile pe care le execută au caracter social umanitar.

Art.3 Îndeplinirea misiunilor ce revin unităților și subunităților de intervenție, se realizează prin:

a) organizarea și înzestrarea acestora corespunzător destinației și misiunilor pe care le au de îndeplinit;

b) amplasarea în teritoriu conform criteriilor operaționale stabilite prin ordin al ministrului;

c) planificarea, organizarea și pregătirea acțiunilor de intervenție în funcție de situația operativă din zona de competență;

d) conducerea unitară;

e) organizarea și menținerea neîntreruptă a cooperării cu celelalte structuri din Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, denumit în continuare Sistemul Național;

f) asigurarea, organizarea, conducerea și desfășurarea logisticii acțiunilor de intervenție;

g) folosirea eficientă a substanțelor de intervenție, instalațiilor speciale, efectivelor și tehnicii de intervenție din dotarea unităților, subunităților de intervenție, operatorilor economici, instituțiilor publice și localităților.

Art.4 Unitatea asigură intervenția în zona de competență, stabilită prin hotărâre a Guvernului.

Art.5 Subunitatea de intervenție reprezintă structura de bază care este destinată să asigure îndeplinirea misiunilor specifice într-un raion și/sau obiectiv de intervenție, pe principiul timpului de răspuns, independent sau în cooperare cu alte forțe.

Art.6 (1) În funcție de destinația mijloacelor de intervenție, pentru îndeplinirea misiunilor, subunitățile se pot întrebuița, în principal, astfel:

a) Echipajele de primă intervenție și comandă asigură coordonarea forțelor proprii la locul intervenției și fluxul informațional cu punctul de comandă;

b) Echipajele de intervenție cu apă și spumă acționează pentru oprirea procesului de ardere prin diferite procedee, protecția căilor destinate salvării și evacuării persoanelor, animalelor și

bunurilor materiale, protecția instalațiilor și construcțiilor situate în zona afectată, alimentarea cu apă menajeră a populației etc.;

c) Echipajele de intervenție cu pulberi acționează pentru localizarea și stingerea incendiilor de natură electrică și din domeniul petrochimiei;

d) Echipajele de intervenție pe autocamion și motopompă participă la localizarea și stingerea incendiilor (fond forestier, arderi necontrolate etc.), transportul efectivelor și altor materiale la locul intervențiilor, desfășoară izolat misiuni de evacuare a apei și acțiuni pentru înlăturarea efectelor situațiilor de urgență;

e) Echipajele de intervenție cu jet de gaze acționează pentru întreruperea procesului de ardere la incendiile produse în industria petrochimică;

f) Echipajele pentru evacuarea fumului, gazelor și iluminat acționează pentru evacuarea produselor de ardere, refularea aerului în spațiile inundate de fum, executarea desfacerilor sau demolărilor, iluminarea locului acțiunii etc.;

g) Echipajele de intervenție și salvare de la înălțime acționează independent sau în cooperare cu alte echipaje de intervenție pentru salvarea persoanelor de la înălțimi sau pentru realizarea dispozitivelor de intervenție la nivelele superioare ale clădirilor și instalațiilor;

h) Echipele de căutare-salvare acționează pentru căutarea și scoaterea victimelor de sub dărâmături, din adăposturi blocate, salvarea victimelor de la înălțimi, consolidarea clădirilor care amenință cu prăbușirea, executarea de treceri printre și peste dărâmături spre locul intervenției, precum și pentru iluminarea punctelor de lucru;

i) Echipajele serviciului mobil de urgență, reanimare și descarcerare acționează pentru permiterea accesului, degajarea victimelor în cele mai bune condiții și cât mai rapid posibil, fără a agrava leziunile existente, concomitent cu acordarea asistenței medicale de urgență, în timp util, în cazul incendiilor, accidentelor și altor situații de urgență în care funcțiile vitale ale persoanelor afectate sunt sau se presupune a fi în pericol iminent;

j) Echipajele de scafandri autonomi acționează pentru salvări din mediul acvatic;

k) Echipajele de intervenție îmbarcate pe elicoptere acționează pentru stingerea incendiilor izbucnite în puncte greu accesibile și pentru salvarea persoanelor blocate la înălțimi mari, pe acoperișurile construcțiilor sau în locuri izolate. Pot îndeplini misiuni de recunoaștere și coordonare a intrării în dispozitiv a forțelor ce intervin la stingerea incendiilor de păduri, culturi și zone calamitate, precum și misiuni umanitare de distribuire a apei potabile și alimentelor sau de asistență medicală de urgență și descarcerare;

l) Echipajele de intervenție pe apă (ambarcațiuni cu motor) acordă asistență tehnică pentru stingerea incendiilor izbucnite la nave, platforme marine, obiective portuare marine și fluviale sau pe canalele și râurile navigabile, precum și pentru salvarea persoanelor aflate în pericol de înec, a naufragiaților, misiuni cu caracter umanitar;

m) Echipele de cercetare C.B.R.N. acționează pentru determinarea prezenței și măsurarea nivelului de radiație, precum și măsurarea gradului de contaminare și marcarea zonelor contaminate;

n) Echipajele autospecialei de intervenție la dezastre (accidente colective) asigură operaționalizarea punctului medical avansat și execută operațiuni de descarcerare folosind utilaje grele;

o) Echipele pirotehnice acționează pentru identificarea, dezamorsarea, ridicarea, transportul și distrugerea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor militare, cu îndeplinirea strictă a măsurilor de securitate în muncă pe timpul lucrului.

(2) Nominalizarea personalului care încadrează tehnica de intervenție, conform tabelii de înzestrare, se face zilnic în Registrul cu organizarea serviciului de permanență.

CAPITOLUL II

DISPOZITIVE DE ACȚIUNE, PROCEDEE ȘI TEHNICI DE INTERVENȚIE ALE UNITĂȚILOR ȘI SUBUNITĂȚILOR DE INTERVENȚIE

Art.7 (1) Intervenția reprezintă ansamblul unitar și coerent al acțiunilor de gestionare a situațiilor de urgență și participare la restabilirea stării de normalitate.

(2) Acțiunile de intervenție prezintă unele particularități determinate, în special, de: natura, amploarea și intensitatea situației de urgență; locul și situația concretă în care se acționează; capacitatea de intervenție a unităților, subunităților, a serviciilor voluntare și private pentru situații de urgență; caracteristicile terenului și ale obiectivului; timpul, anotimpul și starea vremii; gradul de pericol pentru personal și tehnica din dotare; natura, caracteristicile și proprietățile fizico-chimice ale materialelor implicate și a celor din imediata vecinătate.

Art.8 (1) Pentru îndeplinirea misiunilor, unitățile și subunitățile de intervenție, adoptă următoarele dispozitive: *de marș; preliminar de intervenție; de intervenție.*

(2) Dispozitivele de acțiune trebuie să fie ușor adaptabile la cerințele intervenției.

Art.9 **Dispozitivul de marș** reprezintă dispunerea ordonată a forțelor și mijloacelor în coloană și trebuie să asigure: deplasarea forțelor și mijloacelor la timp, în ordinea și pe itinerariul stabilite.

Art.10 (1) **Dispozitivul preliminar de intervenție** reprezintă gruparea de forțe și mijloace parțial desfășurate, după sosirea la locul intervenției, care se realizează în scopul reducerii timpului de intrare în acțiune.

(2) Dispozitivul preliminar de intervenție poate fi:

- a) linear, atunci când toate mijloacele sunt amplasate pe o singură latură a obiectivului;
- b) unghiular atunci când mijloacele sunt amplasate pe două dintre laturile obiectivului, având un punct comun de convergență;
- c) paralel, când mijloacele sunt amplasate pe două laturi ale obiectivului aflate față în față;
- d) perimetral, atunci când mijloacele sunt amplasate pe cel puțin trei din laturile obiectivului, ori pe toate laturile.

(3) În funcție de dispunerea surselor de alimentare cu apă, autospecialele și utilajele de stins incendii se pot amplasa în față sau în adâncime, pe două sau mai multe rânduri, în sectorul de lucru, intermediar sau de alimentare.

Art.11 (1) **Dispozitivul de intervenție** reprezintă gruparea de forțe și mijloace desfășurată complet, adaptată situației create corespunzător concepției de acțiune, în scopul îndeplinirii misiunii.

(2) Dispozitivul de intervenție trebuie să asigure: protecția personalului de intervenție, evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor și limitarea distrugerii bunurilor materiale; continuitate în acțiune; condiții favorabile pentru conducerea forțelor și menținerea cooperării; executarea de acțiuni pe direcția principală de propagare a incendiului sau efectelor situației de urgență; folosirea cu eficiență a tehnicii, materialelor și substanțelor pentru stingerea incendiilor (protecția zonelor adiacente ori împrejurimilor); protecția forțelor împotriva exploziilor, prăbușirilor, temperaturilor ridicate, intoxicației și contaminării, precum și a altor pericole; executarea rapidă a manevrelor.

(3) De regulă, dispozitivul de intervenție este la fel ca și cel preliminar, dar poate fi schimbat ca formă după executarea recunoașterilor, analizei situației și luarea deciziei. Astfel, de la dispozitivul preliminar liniar se poate trece la cel unghiular, paralel, perimetral ori invers. Dispozitivul de intervenție adoptat trebuie să asigure evitarea surprinderii, precum și retragerea forțelor în condiții de siguranță.

(4) Pentru asigurarea îndeplinirii deciziei comandantului intervenției și conducerea oportună, fermă și neîntreruptă a intervențiilor ce se desfășoară pe suprafețe mari sau în clădiri și instalații cu mai multe niveluri, se constituie **sectoare de intervenție**.

(5) La stabilirea sectoarelor de intervenție, comandantul trebuie să aibă în vedere următoarele: pericolul pentru persoane și posibilitățile de salvare a acestora; pericolul pentru personalul operativ de intervenție; pericolul pentru mediu și posibilitățile de acțiune pentru limitarea efectelor situației de urgență; specializarea subunităților care intervin; suprafața incendiată sau afectată și direcțiile de

propagare sau consecințele negative ale acestora; înălțimea obiectivului, instalației afectate; prezența obstacolelor și efectele negative ale acestora; prezența și posibilitățile de utilizare a căilor de acces; posibilitatea ținerii permanente a legăturii între sectoare pe timpul executării manevrelor, precum și cu eșaloanele superioare.

(6) Transmiterea ordinului pentru realizarea dispozitivului preliminar de intervenție sau de intervenție, se poate face și pe timpul deplasării în cazul în care acțiunea urmează să se execute la obiectivele pentru care sunt întocmite documente de organizare a intervenției sau în care au fost executate activități practice.

Art.12 (1) **Rezerva** reprezintă 25-30% din forțele și mijloacele la dispoziție și se dispune dispersat sau într-un singur loc, de regulă, în adâncimea dispozitivului de intervenție, astfel încât, la nevoie, să poată fi utilizate imediat.

(2) Rezerva va fi întrebuințată numai pe baza deciziei comandantului intervenției/acțiunii.

(3) Rezerva trebuie să fie în măsură:

a) să înlocuiască oportun mijloacele și forțele din dispozitivul de intervenție;

b) să îndeplinească întocmai misiunile ordonate.

Art.13 Unitatea și subunitatea de intervenție, independent sau în cooperare cu alte forțe, în toate situațiile de intervenție trebuie să adopte **dispozitive de intervenție** adecvate prin care forțele și mijloacele avute la dispoziție să asigure salvarea/evacuarea persoanelor și bunurilor materiale, precum și reducerea efectelor negative care pot afecta viața și mediul înconjurător.

Art.14 (1) Întreruperea arderii se realizează prin următoarele **procedee**: reducerea temperaturii în zona de ardere; reducerea la minim a conținutului de oxigen; îndepărtarea substanțelor combustibile din zona de ardere; introducerea în zona de ardere a inhibitorilor chimici ai flăcărilor; folosirea substanțelor explozive.

(2) Pentru întreruperea arderii, procedeele menționate se pot folosi separat sau combinat, prin executarea manevrelor de forțe, mijloace și substanțe pentru stingere, în funcție de compatibilitatea acestora, caracteristicile obiectivelor, dinamica dezvoltării incendiului, pericolul pentru personal, natura și cantitatea forțelor și mijloacelor avute la dispoziție și gradul de pregătire al efectivelor.

Art.15 (1) **Substanțele pentru stingere** sunt acele produse care, introduse în zona incendiului, reduc intensitatea de ardere sau diminuează concentrația gazelor combustibile, astfel încât arderea să nu mai poată continua.

(2) Stingerea incendiului cu ajutorul substanțelor se bazează pe efectul perturbator asupra condițiilor specifice arderii, factorul hotărâtor ce determină eficiența acțiunii fiind dat de metodele și procedeele de folosire a acestora.

(3) În momentul utilizării lor, substanțele pentru stingere pot fi în stare solidă, lichidă sau gazoasă, precum și sub formă de amestec de lichid cu gaze, ori substanțe solide cu gaze.

(4) Autospecialele și utilajele din înzestrarea unităților și subunităților utilizează o gamă complexă de substanțe pentru stingere, cele mai des întâlnite fiind: apa, gazele inerte, pulberile stingătoare și spumantul.

CAPITOLUL III

PREGĂTIREA INTERVENȚIEI ÎN SITUAȚII DE URGENȚĂ

SECȚIUNEA 1

Generalități

Art.16 Pregătirea intervenției în situații de urgență este un proces care se desfășoară potrivit legii și reglementărilor interne și care vizează menținerea în stare de operativitate a efectivelor proprii și tehnicii de intervenție, respectiv cooperarea cu celelalte componente ale Sistemului Național.

Art.17 Măsurile principalele și complementare ce se întreprind în sprijinul activităților de pregătire a intervenției în situații de urgență sunt cele prevăzute la art.17 – 29 din ordinul ministrului nr.1134/2006.

Art.18 Pregătirea unității și subunităților pentru intervenție presupune:

a) pregătirea personalului operativ;

- b) pregătirea tehnicii, materialelor și substanțelor din dotare;
- c) pregătirea psihologică a efectivelor;
- d) analiza situației operative și a intervențiilor proprii;
- e) completarea/corectarea procedurilor;
- f) elaborarea și actualizarea documentelor de organizare și desfășurare a intervenției.

SECȚIUNEA 2

Pregătirea personalului operativ

Art.19 Pregătirea personalului operativ constituie un atribut esențial al inspectorului șef și comandanților de subunități și cuprinde ansamblul activităților teoretice și practice desfășurate cu efectivele din subordine, în conformitate cu atribuțiile stabilite în prevederile legale, în scopul însușirii, cunoașterii și îndeplinirii atribuțiilor funcționale, formării și perfecționării deprinderilor necesare îndeplinirii misiunilor și menținerii capacității de intervenție. Aceasta se organizează și se execută în concordanță cu nevoile operative și conform ordinelor eșalonului superior.

Art.20 (1) Formele de bază prin care se realizează pregătirea personalului operativ sunt:

- a) desfășurarea activităților de pregătire continuă, în baza atribuțiilor stabilite prin fișa postului;
- b) documentare în obiective, localități, instituții publice, construcții cu aglomerări de persoane și la operatorii economici sursă de risc din zona de competență;
- c) executarea de exerciții;
- d) prezentări și studii de caz privind intervențiile desfășurate.

(2) Formele de pregătire menționate la lit. b), c) și d) se planifică, organizează și desfășoară în baza prevederilor *Dispozițiilor tehnice de elaborare a documentelor de pregătire, organizare, conducere, desfășurare, evidență, analiză, evaluare și raportare a acțiunilor de intervenție ale serviciilor profesionale pentru situații de urgență*, denumite în continuare *Dispoziții tehnice*, aprobate prin ordin al inspectorului general.

Art.21 *Activitățile de pregătire* trebuie să asigure:

- a) însușirea și aplicarea prevederilor legale referitoare la organizarea, conducerea și desfășurarea intervențiilor;
- b) cunoașterea proceselor tehnologice, pericolelor și măsurilor de protecție, precum și a concepției de acțiune în cazul situațiilor de urgență;
- c) cunoașterea documentației tehnice de specialitate, a bazei de date existente și a conținutului documentelor de organizare a intervenției;
- d) cunoașterea caracteristicilor tehnico-tactice ale tehnicii și mijloacelor din înzestrare și perfecționarea deprinderilor de mânăuire a acestora;
- e) perfecționarea capacității de organizare și conducere a acțiunilor de intervenție și de executare a misiunilor, în condiții deosebite și de efort prelungit;
- f) cunoașterea și aplicarea procedurilor de intervenție specifice tipurilor de risc identificate în zona de competență/raionul de intervenție;
- g) cunoașterea și aplicarea în toate situațiile a regulilor de securitate pe timpul desfășurării acțiunilor de intervenție.

Art.22 *Documentarea în obiective, localități, instituții publice, construcții cu aglomerări de persoane și la operatorii economici sursă de risc din zona de competență* se efectuează prin recunoașteri în teren și pe baza datelor și informațiilor furnizate de inspecția de prevenire.

Art.23 Recunoașterea în teren reprezintă activitatea desfășurată individual sau de un colectiv, în scopul stabilirii și/sau actualizării concepției de intervenție la un obiectiv (operator economic, instituție sau localitate), materializându-se prin elaborarea fișei de recunoaștere.

Art.24 *Pregătirea prin exerciții*, se execută în scopul verificării capacității organizatorice și de comandă, menținerii cooperării cu celelalte forțe participante la intervenție și antrenării efectivelor proprii pentru executarea în barem a operațiunilor de intervenție în condițiile specifice obiectivelor din zona de competență sau raionul de intervenție.

Art.25 (1) *Exercițiul pregătitor* este o formă de pregătire practic-aplicativă în obiective și localități, în scopul însușirii etapizate și corecte a variantelor de dispozitiv și a modului de acțiune pentru intervenție.

(2) Exercițiul pregătitor se execută descompus, pe operațiuni de intervenție, în scopul antrenării efectivelor privind îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, precum și pentru verificarea funcționării tehnicii din înzestrare destinate intervențiilor.

(3) Exercițiile pregătitoare vor fi conduse de comandantul/locțiitorul comandantului de subunitate/ofițerul III sau șeful gărzii de intervenție și se planifică și organizează cu prioritate la operatorii economici sursă de risc, construcții cu aglomerări de persoane, instituții și localități vulnerabile în situații de urgență.

Art.26 *Exercițiul* reprezintă o formă complexă de instruire, superioară exercițiului pregătitor, executat în flux continuu, în cadrul căreia întregul personal, atât de conducere, cât și de execuție, își perfecționează pregătirea în scopul cunoașterii și aplicării concepției de acțiune stabilită în planurile operative de intervenție, asigurării viabilității conducerii acțiunilor în situații complexe, de lungă durată, în cooperare cu structuri din Sistemul Național.

Art.27 În funcție de scopurile și nevoile de pregătire, exercițiile pot fi: *exerciții cu forțe și mijloace, în teren sau exerciții la sală, pe schemă (hartă)*.

Art.28 (1) *Exercițiile cu forțe și mijloace în teren* se pregătesc și se execută de către toate eșaloanele, atât ziua, cât și noaptea, în cooperare cu forțe din Sistemul Național, în scopul instruirii efectivelor în condițiile concrete, specifice zonei de competență sau raionului de intervenție.

(2) Unitățile vor organiza, conduce și desfășura trimestrial minim un exercițiu de cooperare, prin angrenarea comenzii unității, grupei operative, a cel puțin două subunități din organică, precum și forțele cu care se cooperează din zona de competență sau din afara acesteia.

(3) La obiectivele economice sursă de risc major, premergător exercițiilor trimestriale, inspecția de prevenire execută controale tematice urmărind verificarea planurilor de urgență internă și armonizarea acestora cu planurile de urgență externă.

(4) Subunitățile execută exerciții **cu fiecare tură de serviciu**, minim două pe trimestru, din care una de zi și una de noapte, prin alternanță, în funcție de resursele avute la dispoziție și operatorii economici din raionul de intervenție la care participă forțele proprii, precum și cele prevăzute să acționeze prin documentele operative de organizare a intervenției. Exercițiile de noapte vor fi precedate de exerciții pregătitoare pe timp de zi, executate în obiectivul unde urmează ca aceasta să se desfășoare.

Art.29 (1) *Exercițiile cu forțe și mijloace în teren* la nivelul unității vor fi pregătite de prim-adjunctul inspectorului șef, prin compartimentele din subordine.

(2) Exercițiile se desfășoară pe bază de plan întocmit conform prevederilor *Dispozițiilor tehnice*.

Art.30 Pe timpul desfășurării *exercițiilor cu forțe și mijloace în teren*, se vor avea în vedere:

- a) executarea întrunită a operațiunilor de intervenție;
- b) verificarea viabilității planului de intervenție al obiectivului;
- c) verificarea timpilor operativi de intervenție ai forțelor proprii;
- d) verificarea asigurării primei intervenții (SVSU/SPSU);
- e) organizarea, în teren, a cooperării cu instituțiile care asigură funcțiile de sprijin în situații de urgență;
- f) însușirea concepției de acțiune și antrenarea întregului personal în executarea atribuțiilor ce îi revin pe timpul intervenției;
- g) organizarea funcționării punctului de comandă mobil și a sistemului de comunicații și informatic;
- h) verificarea capacității operaționale a unității sau subunității și măsurilor de asigurare logistică a acțiunilor de intervenție;
- i) actualizarea și perfecționarea concepției de intervenție în funcție de modificările intervenite în obiectiv, raionul de intervenție sau zona de competență;
- j) verificarea personalului propriu în vederea îndeplinirii funcției de șef gardă de intervenție sau ajutor șef gardă de intervenție;

k) identificarea surselor de alimentare cu apă și verificarea posibilității alimentării pe timpul intervenției.

Art.31 *Exercițiul la sală, pe schemă (hartă)* se pregătește de prim-adjunctul inspectorului șef prin compartimentele din subordine și se execută în timpul activităților de pregătire continuă la nivelul unității, în scopul antrenării cadrelor cu funcții de conducere, a celor care încadrează grupele operative și a ofițerilor care îndeplinesc funcția de comandant al intervenției pentru: luarea deciziilor în vederea rezolvării situațiilor create; efectuarea calcului forțelor, mijloacelor și substanțelor de stingere necesare intervenției; însușirea procedurilor de utilizat pe timpul intervenției și a succesiunii executării acestora în dinamica acțiunii; perfecționarea deprinderilor în culegerea și raportarea datelor de la locul acțiunii; menținerea permanentă a legăturilor și conducerea neîntreruptă a tuturor forțelor.

Art.32 Pe timpul desfășurării exercițiului la sală, pe schemă (hartă), se vor avea în vedere:

- a) antrenarea întregului personal pe funcțiile ce le îndeplinește la intervenție;
- b) conducerea exercițiului prin utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicații și informatică, punctelor de comandă ale unităților și subunităților;
- c) obiectivul (locul) exercițiului și situațiile create vor fi reale și aflate în zona de competență (responsabilitate) a unității;
- d) numărul situațiilor create și succesiunea transmiterii acestora să asigure antrenarea întregului personal participant, în condiții cât mai apropiate de realitatea intervențiilor și dinamica (cursul) acțiunilor;
- e) exercițiul să cuprindă toate fazele intervenției în condițiile unor acțiuni complexe, de lungă durată.

Art.33 *Studiul de caz al intervențiilor desfășurate* este activitatea ce se execută de către comandanții unităților și subunităților pentru pregătirea personalului operativ și constă în rezolvarea de către participanți a unei situații tactice de la un eveniment produs în zona de competență sau în afara acesteia, discutarea soluțiilor adoptate, a modului de acțiune la data intervenției, stabilirea concluziilor și învățămintelor rezultate din analiza acțiunilor proprii sau a altor structuri similare din țară sau din străinătate.

SECȚIUNEA 3

Pregătirea tehnicii și materialelor pentru intervenție

Art.34 Pregătirea tehnicii și materialelor pentru intervenție cuprinde ansamblul măsurilor și activităților organizate și desfășurate în scopul menținerii permanente în stare de funcționare a autospecialelor, utilajelor, accesoriilor, materialelor și întrebuințării lor cu eficiență la intervenție.

Art.35 Pregătirea tehnicii și materialelor pentru intervenție se execută pe baza dispozițiilor eșalonului superior.

SECȚIUNEA 4

Pregătirea psihologică a efectivelor pentru intervenție

Art.36 Pregătirea psihologică a efectivelor pentru intervenție cuprinde ansamblul activităților organizate și desfășurate de către comandanții de subunități împreună cu ofițerul psiholog, în scopul menținerii echilibrului, fortificării psihice și stabilității emoționale a efectivelor pe timpul acțiunilor de intervenție și diminuării influenței factorilor generatori ai psihotraumatismelor la salvatori.

Art.37 Pregătirea psihologică a efectivelor pentru intervenție se realizează prin:

- a) desfășurarea antrenamentelor, inclusiv pe timp de noapte, în condiții variate de temperatură și anotimp și observarea reacțiilor fizice și psihice de către comandanți;
- b) organizarea unor „jocuri scenice dirijate” și utilizarea manechinelor, păpușilor, mulajelor, apei și focului, simulare efectelor armelor N.B.C., dezastrelor naturale, catastrofe pe calea ferată sau în metrou, accidente rutiere etc.;
- c) vizite la spitale (sala de urgențe chirurgicale și morga spitalului);
- d) vizionarea de filme documentare având ca temă implicațiile dezastrelor și provocarea unor discuții în grup și individuale asupra modalităților eficiente de intervenție prin facilitarea identificării cu anumite roluri;

- e) derularea unor programe de pregătire menite să asigure personalului de intervenție capacitatea de a face față cerințelor mediului bio-psiho-social, în cadrul specific al caracteristicilor situațiilor de urgență, prin identificarea timpurie a eventualelor vulnerabilități psihice și dezvoltarea mecanismelor de adaptare necesare.

Art.38 În scopul diminuării influenței factorilor de stres care se pot manifesta pe timpul misiunilor de intervenție asupra efectivelor, comandanții de subunități vor avea în vedere:

- a) intensificarea activității de cunoaștere a subordonaților printr-o observare permanentă, organizată metodic și prin convorbiri periodice. Comportamentul specific al subordonaților, aspectele pozitive sau negative referitoare la adaptarea și integrarea în mediul militar, modificarea unor caracteristici de personalitate ca efect al influențelor instructiv-educative, se monitorizează și se raportează psihologului de unitate;
- b) identificarea categoriilor de riscuri psihosociale la care sunt expuse efectivele în cadrul intervenției (orice element relevant din organizarea și desfășurarea activității de intervenție pentru care există indicii de asociere pozitivă semnificativă între expunere și modificarea stării sau funcționării psihologice a individului/grupului în sensul apariției unui potențial generator de afecțiuni psihice, accidente de muncă/evenimente deosebite sau neîndeplinire a atribuțiilor funcționale) și luarea de măsuri ce vizează eliminarea/limitarea efectelor acestora;
- c) observarea stării fizice și psihice a subordonaților, la sosirea în subunități (consumul de băuturi alcoolice sau droguri determină încălcarea normelor și un comportament antisocial);
- d) respectarea cu strictețe a timpului de recuperare după misiuni, sub supravegherea și în responsabilitatea serviciului medical și a psihologului de unitate;
- e) amenajarea unor spații de odihnă și cu funcțiune de club dotate cu radio-tv, pentru ca personalul să aibă acces nerestricționat la informație.

Art.39 Pregătirea psihologică pentru intervenție trebuie să aibă un caracter concret, practic-aplicativ, să se desfășoare fără întrerupere, în colaborare cu medicul și preotul unității, având la bază specificul misiunilor ce le are de îndeplinit unitatea sau subunitatea.

SECȚIUNEA 5

Pregătirea obiectivelor și localităților pentru intervenție

Art.40 Pregătirea obiectivelor și localităților pentru intervenție presupune desfășurarea ansamblului de măsuri luate din timp, în scopul asigurării protecției persoanelor, animalelor, bunurilor materiale și mediului înconjurător împotriva efectelor negative produse de situațiile de urgență prin aplicarea întocmai a prevederilor legale, sub îndrumarea și cu asistența tehnică de specialitate a serviciilor profesioniste pentru situații de urgență.

Art.41 Obiectivele și localitățile au obligația de a constitui/înființa, cu avizul inspectoratului pentru situații de urgență, servicii private/voluntare în scopul asigurării primei intervenții, pe principul continuității și gradualității activităților de gestionare a situațiilor de urgență.

Art.42 Prima intervenție durează până la sosirea serviciilor profesioniste și cuprinde următoarele faze:

- a) acțiunile instalațiilor automate de semnalizare/stingere a incendiilor și a persoanelor existente în zonă sau special desemnate, precum și alarmarea la producerea situațiilor de urgență sau depășirea pragurilor de risc;

- b) acțiunile serviciilor private/voluntare pentru situații de urgență ale obiectivului, localității sau împreună cu serviciile private/voluntare cu care se cooperează (din alte obiective sau localități învecinate).

SECȚIUNEA 6

Verificarea gradului de pregătire a unității, subunităților, obiectivelor și localităților pentru intervenție

Art.43 Verificarea gradului de pregătire a unității, subunităților, obiectivelor și localităților pentru intervenție se execută neîntrerupt și constituie atributul comenzii unității/subunității și a șefilor structurilor cu atribuții în domeniu.

Art.44 Răspunderea pentru organizarea și executarea oportună a controlului privind pregătirea unității și subunităților pentru intervenție revine prim-adjunctului inspectorului șef, șefului centrului operațional, șefului serviciului logistic, comandantului de grup și comandantului de subunitate, iar a obiectivelor și localităților adjunctului inspectorului șef, șefului serviciului pentru prevenirea incendiilor și șefului serviciului protecție civilă, conform competențelor.

Art.45 La controlul subunităților de intervenție, personalul subordonat prim-adjunctului și din serviciul logistic va urmări:

- a) organizarea și executarea serviciului în punctele de comandă;
- b) cunoașterea atribuțiilor funcționale și modul de executare al acestora de către întregul personal operativ;
- c) calitatea și viabilitatea documentelor de organizare a intervenției;
- d) organizarea serviciului operativ, încadrarea tehnicii din dotare și capacitatea de intervenție a unității și subunităților;
- e) gradul de pregătire a personalului, tehnicii și materialelor din înzestrare pentru îndeplinirea misiunilor;
- f) stadiul și calitatea executării programului de pregătire a personalului și subunităților, folosirea eficientă a bazei materiale și documentare din dotare;
- g) gradul de asigurare tehnică, materială și informatică.

Art.46 Caracterul, periodicitatea, durata și metodologia de executare a verificării gradului de pregătire a unității, subunităților, obiectivelor și localităților pentru intervenție, se stabilesc prin ordine și dispoziții ale inspectorului general.

CAPITOLUL IV

ORGANIZAREA INTERVENȚIEI ÎN SITUAȚII DE URGENȚĂ

SECȚIUNEA 1

Organizarea intervenției unităților și subunităților

Art.47 Organizarea intervenției unităților și subunităților cuprinde organizarea teritoriului, acțiunilor și personalului pentru intervenție.

Art.48 Organizarea teritoriului pentru intervenție constă în împărțirea teritoriului național în *zone de competență, zone de responsabilitate, raioane și obiective de intervenție*, ce sunt repartizate unităților, grupurilor de intervenție și subunităților.

Art.49 Zonele de competență se aprobă prin *hotărâre a Guvernului* și reprezintă porțiunea din teritoriul național repartizată unei unități, în care aceasta își exercită, conform prevederilor legale, misiunile ce îi revin.

Art.50 (1) Grupul de intervenție, ca unitate organică, primește o zonă de responsabilitate în care își desfășoară activitatea.

(2) Zona de responsabilitate este propusă de prim-adjunctul inspectorului șef și aprobată de inspectorul șef.

Art.51 (1) Raionul de intervenție reprezintă porțiunea din zona de competență (de responsabilitate) a unității/grupului de intervenție, repartizată unei subunități de intervenție (detașament, secție, stație, pichet) pentru îndeplinirea misiunilor specifice.

(2) Raionul de intervenție al subunității este propus de șeful centrului operațional, avizat de prim-adjunctul inspectorului șef și aprobat de inspectorul șef, pe baza criteriilor de performanță stabilite prin ordin al ministrului.

(3) Raionul de intervenție poate depăși limitele zonei de competență numai pentru nevoi operative în funcție de:

- a) timpul de răspuns;
- b) existența drumurilor și practicabilitatea acestora;

c) dispunerea în plan teritorial a subunităților de intervenție.

(4) În scopul reducerii timpului de răspuns și asigurării intervenției în afara propriilor zone de competență, unitățile vor întocmi planuri de intervenție comună între cele două inspectorate, conform prevederilor *Dispozițiilor tehnice*.

(5) Localitatea sau obiectivul în care se află dislocată (dispusă) subunitatea reprezintă **raionul de bază**. Cealaltă porțiune a raionului de intervenție al subunității o reprezintă **raionul de sprijin** în care, de regulă, funcționează servicii voluntare/private pentru situații de urgență și care asigură intervenția într-un sector de competență.

Art.52 (1) **Obiectivul de intervenție** este operatorul economic sau instituția publică pentru care se desemnează o subunitate să asigure intervenția sau un număr limitat de cadre care să desfășoare activități de prevenire a situațiilor de urgență.

(2) Raionul de intervenție al subunității desemnate este obiectivul de intervenție.

(3) Dimensionarea, complexitatea și natura subunității ce deservește un obiectiv de intervenție se stabilesc prin ordin al inspectoratului general, la propunerea unității.

(4) La ordinul inspectorului șef, subunitatea care are în competență un obiectiv de intervenție poate fi utilizată în totalitate sau parțial și pentru îndeplinirea unor misiuni în afara obiectivului.

Art.53 (1) Intervenția unităților/subunităților la **sedile și imobilele misiunilor diplomatice, oficiilor consulare sau ale reprezentanțelor internaționale**, care se bucură de inviolabilitate, se execută pe baza consimțământului prealabil al șefilor acestora.

(2) Comandanții care au asemenea obiective în zona de competență, zona de responsabilitate sau raionul de intervenție trebuie să cunoască la care dintre acestea se poate interveni fără a obține consimțământul prealabil.

(3) În situația în care la un astfel de obiectiv nu se primește acceptul din partea șefului misiunii diplomatice, oficiului consular sau al reprezentanței organizației internaționale, se vor lua măsuri pentru limitarea și înlăturarea consecințelor evenimentului (situației de urgență) la construcțiile învecinate.

Art.54 Zona de competență, zona de responsabilitate, raionul și obiectivul de intervenție se materializează pe *harta cu organizarea intervenției* și pot fi modificate, conform competențelor legale, în funcție de nevoile operative sau alte criterii care impun aceasta.

Art.55 Intervenția ce se desfășoară temporar în afara zonei de competență, zonei de responsabilitate sau raionului de intervenție, în urma producerii unor situații de urgență cu manifestare violentă și/sau evoluție rapidă, se aprobă de eșalonul superior.

Art.56 Propunerile unităților de redislocare a unor subunități în locații noi sau de înființare a unor astfel de structuri se însoțesc obligatoriu de fundamentarea și argumentarea acestor măsuri în plan operativ, precum și de copii ale documentelor juridice și de cadastru care să ateste punerea la dispoziție a spațiilor și asigurarea, de către autoritățile administrației publice locale, a tuturor condițiilor necesare funcționării corespunzătoare a subunității.

Art.57 Organizarea acțiunilor de intervenție presupune ansamblul de activități și măsuri ce se execută de comanda unității și structurile specializate, pentru îndeplinirea misiunilor specifice.

Art.58 (1) Pentru acordarea asistenței medicale de specialitate și descarcerare, în cadrul subunităților este organizat și funcționează, conform reglementărilor în vigoare, *Serviciul Mobil de Urgență, Reanimare și Descarcerare (S.M.U.R.D.)*.

(2) Teritoriul deservit de S.M.U.R.D. se suprapune cu zona de responsabilitate/raionul de intervenție. Prin excepție, la solicitarea inspectorilor șefi, modulele S.M.U.R.D. pot acționa și în zonele de competență ale altor unități, fără aprobarea prealabilă a inspectorului general, în funcție de posibilitățile de intervenție specifică existente în zonă.

Art.59 Cooperarea constă în organizarea și coordonarea în timp și spațiu, într-o concepție unitară, a eforturilor și acțiunilor tuturor forțelor participante la acțiunile de intervenție în cazul producerii situațiilor de urgență, precum și pentru îndeplinirea altor misiuni ordonate de eșalonul superior.

Art.60 (1) Cooperarea se organizează la toate eșaloanele, în funcție de scopul, timpul și locul acțiunilor, detaliat pe misiuni și pe toată durata îndeplinirii lor, potrivit dispozițiilor eșalonului superior.

(2) Pe timpul conducerii acțiunilor de intervenție, comandantul acțiunii urmărește schimbările de situație, reorganizează cooperarea și transmite structurilor de intervenție noile misiuni.

Art.61 La organizarea cooperării se vor preciza: forțele și mijloacele participante; misiunile acestora; obiectivul sau aliniamentul la (până la) care intervin; distanța și timpul de deplasare; modul de asigurare a conducerii și legăturilor.

Art.62 Principalele misiuni pentru care se organizează cooperarea sunt:

a) intervenția în situații de urgență de amploare pentru limitarea efectelor și înlăturarea consecințelor acestora;

b) salvarea, protejarea și/sau evacuarea persoanelor, animalelor, bunurilor și protecția mediului periclitat în situații de urgență;

c) executarea altor misiuni ordonate de eșaloanele superioare.

Art.63 La organizarea cooperării se va ține seama de:

a) misiunile și modul de îndeplinire a acestora;

b) caracteristicile operative ale zonei de competență (responsabilitate), raionului de intervenție, obiectivelor și localităților;

c) cunoașterea permanentă a situației operative din zona de competență/raionul de intervenție;

d) dispunerea unităților, subunităților, instituțiilor și forțelor cu care se cooperează, precum și posibilitățile de intervenție ale acestora;

e) realizarea fluxului informațional – decizional;

f) timpul de răspuns al forțelor proprii și al celor cu care se cooperează;

g) conducerea unitară a forțelor de intervenție.

Art.64 Participarea serviciilor profesioniste pentru situații de urgență la acțiuni de intervenție în cooperare cu forțe din alte state sau pe teritoriul acestora, se realizează numai la ordinul inspectoratului general și/sau după obținerea aprobărilor necesare, conform reglementărilor în vigoare și protocoalelor încheiate.

Art.65 Organizarea activității de informare publică pe timpul intervențiilor se realizează în scopul transmiterii datelor și informațiilor de interes public, precum și pentru evitarea crizelor mediatice.

Art.66 Controlul și verificarea gradului de organizare a unităților și subunităților pentru intervenție se execută în scopul evaluării acestei activități și adoptării măsurilor corective impuse de situația operativă din zonele de competență sau raioanele de intervenție, în concordanță cu sarcinile unității și posibilitățile umane și materiale avute la dispoziție.

SECȚIUNEA 2

Organizarea și destinația punctelor de comandă

Art.67 Punctul de comandă este locul principal în care se monitorizează și gestionează situațiile de urgență. Punctul de comandă poate fi de bază și mobil.

Art.68 (1) În funcție de amploarea și complexitatea situației de urgență, punctul de comandă organizat la nivelul inspectoratului general poate fi dispeceratul din cadrul *Centrului Operațional Național (CON)* sau *Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției (CNCCI)*.

(2) CNCCI reprezintă o structură interinstituțională destinată asistării decizionale a Comitetului Național pentru Situații de Urgență și coordonării acțiunilor de intervenție asociate situațiilor de urgență produse sau care au efect pe teritoriul României.

(3) CNCCI este compus din reprezentanți ai tuturor ministerelor și instituțiilor publice centrale reprezentate în Comitetul Național pentru Situații de Urgență, funcționarea în regim de rutină a CNCCI fiind asigurată de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin serviciul la tură permanent, cu personal specializat.

(4) CNCCI funcționează într-o altă locație decât cea a inspectoratului general, prin implementarea Sistemului de Management Informațional pentru Situații de Urgență (SMISU) la nivel național.

(5) În funcție de natura situației create, CNCCI poate funcționa parțial sau total încadrat, conform procedurilor de activare pe faze.

(6) Fazele de activare menționate la alin.(5) se definesc astfel:

a) verde – rutină: personalul este asigurat de Centrul Operațional Național din IGSU; activitatea se desfășoară, complementar, în Dispeceratul IGSU și în cadrul turei ce asigură CNCCI, conform procedurilor;

b) galben – alertă: toate atribuțiile privind gestionarea situației de urgență aflată în această fază se transferă personalului din tura de la CNCCI, care se suplimentează cu specialiști din structurile specializate ale IGSU; activitatea se desfășoară în spațiile alocate CNCCI, conform procedurilor;

c) portocaliu – activare parțială a CNCCI: personalul din faza precedentă – **galben**, care se suplimentează cu specialiști din alte structuri specializate ale IGSU, precum și cu reprezentanți ai instituțiilor publice centrale responsabile sau care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea tipului de risc manifestat, conform legislației în vigoare; activitatea se desfășoară în spațiile alocate CNCCI, conform procedurilor;

d) roșu – activare totală: personalul din faza precedentă - **portocaliu**, este suplimentat, până la încadrarea completă, prevăzută în organigrama CNCCI, cu specialiști din cadrul tuturor instituțiilor publice centrale cu atribuții în managementul situațiilor de urgență, conform legislației în vigoare; activitatea se desfășoară în spațiile alocate CNCCI, conform procedurilor și asigură fundamentarea și ducerea la îndeplinire a hotărârilor Comitetului Național pentru Situații de Urgență.

Art.69 (1) Punctul de comandă de bază al inspectoratului județean/al municipiului București pentru situații de urgență coincide cu dispeceratul care funcționează în cadrul Centrului operațional.

(2) În situații de urgență de amploare și complexitate deosebite, se activează *Centrul Județean/al Municipiului București de Coordonare și Conducere a Intervenției (CJCCI/CMBCCI)*. Și în această situație, punctul de comandă rămâne la dispeceratul inspectoratului județean/al municipiului București.

(3) În funcție de natura situației create, CJCCI/CMBCCI poate funcționa parțial sau total încadrat, conform procedurilor de activare pe faze.

(4) Fazele de activare menționate la alin.(3) se definesc astfel:

a) verde – rutină: personalul este asigurat de ISUJ/ISUMB;

b) galben – alertă: personalul este asigurat de ISUJ/ISUMB;

c) portocaliu – activare parțială a CJCCI: personalul ISUJ/ISUMB se suplimentează cu reprezentanți ai instituțiilor deconcentrate și descentralizate la nivel județean/al municipiului București, implicate în gestionarea situației de urgență, conform prevederilor legislației în vigoare;

d) roșu – activare totală: CJCCI/CMBCCI funcționează la capacitatea maximă, prin încadrare completă; reprezentanții instituțiilor deconcentrate ale ministerelor și ai instituțiilor reprezentative la nivel județean/al municipiului București asigură fundamentarea hotărârilor care vor fi luate în comitetul județean și asigură, totodată, ducerea la îndeplinire a hotărârilor adoptate de acest organism.

Art.70 Punctul de comandă de bază al subunității este locul unde sunt amplasate mijloacele de comunicații și informatică prin care se asigură fluxul informațional – decizional.

Art.71 Punctul de comandă de bază al unității și subunității trebuie să asigure de principiu:

a) conducerea neîntreruptă a activităților, pentru asigurarea capacității de intervenție și îndeplinirea misiunilor;

b) realizarea fluxului informațional – decizional;

c) primirea apelurilor de urgență și alertarea forțelor de intervenție;

d) realizarea cooperării cu instituțiile care asigură funcții de sprijin;

e) monitorizarea situației de urgență, centralizarea datelor de la locul acțiunii și raportarea acestora eșalonului superior/organelor stabilite prin atribuțiile funcționale;

f) transmiterea mesajelor de avertizare meteorologice și hidrologice;

g) dirijarea forțelor și mijloacelor sosite în sprijin;

h) punerea în aplicare a dispozițiilor de comunicații și informatică.

Art.72 (1) Organizarea și dotarea încăperilor destinate punctului de comandă se realizează în raport cu normele și tabelele de înzestrare ale unităților inspectoratului general, precum și cu prevederile altor acte normative ce reglementează înzestrarea și dotarea comitetelor și a centrelor operaționale pentru situații de urgență.

(2) Principalele condiții pe care trebuie să le îndeplinească punctele de comandă sunt:

a) în încăperea de comandă va exista: *harta cu organizarea intervenției în zona de competență sau raionul subunității; planurile organizării intervenției în raioanele de bază ale subunităților și în municipiile/orașele (stațiuni) unde nu există subunități; situația zilnică a organizării serviciului operativ și a stării de operativitate a tehnicii destinată intervențiilor*; imprimare pentru centralizarea și raportarea datelor la eșaloanele superioare și transmiterea ordinelor la subordonați; *planuri de cooperare și documente de organizare a intervenției în obiective și localități*; set complet de *planuri ale localităților rurale din zona de competență sau raionul de intervenție*; alte documente care asigură conducerea unității și subunității la primirea diferitelor mesaje și indicative; aparatura radio, fir, fax și computerele care deservește punctul de comandă; instalații de semnalizare optică, acustică; mijloace de iluminat pe timp de noapte; aparatura de recepție și transmitere a semnalelor de înștiințare și alarmare;

b) în celelalte încăperi aparținând punctului de comandă se asigură condițiile impuse de dotarea tehnică, acestea utilizându-se în funcție de destinația conferită, conform normelor în vigoare.

Art.73 Punctul de comandă mobil al unității/subunității este destinat să asigure conducerea operațiunilor de intervenție de la locul acțiunii și menținerea legăturii cu punctul de comandă de bază și funcționează pe autospeciala pentru transportul grupei operative sau pe alt autovehicul special dotat și echipat cu mijloace specifice pentru realizarea fluxului informațional – decizional.

SECȚIUNEA 3

Organizarea sistemului informatic și de comunicații

Art.74 Sistemul informatic și de comunicații se organizează pe baza cadrului normativ în vigoare.

Art.75 (1) Răspunderea pentru organizarea sistemului informatic și de comunicații revine prim-adjunctului inspectorului general/inspectorului șef, iar răspunderea nemijlocită pentru realizarea și menținerea legăturii prin mijloace informatice și de comunicații, revine personalului specializat din organigrama unității.

(2) Pentru organizarea sistemului informatic și de comunicații se folosesc atât mijloace proprii, conform tabelelor de înzestrare, cât și cele puse la dispoziția unităților prin implementarea Sistemului de Management Informațional pentru Situații de Urgență (SMISU) la nivel național și județean.

(3) La nevoie, pentru asigurarea conducerii subunităților, pot fi folosite mijloacele de legătură fir și radio aparținând obiectivelor și localităților.

Art.76 Mijloacele de comunicații necesare personalului pentru a comunica atât intern (în interiorul CNCCI/CJCCI), cât și extern (cu alte instituții/forțe desfășurate și cu publicul), constau, în principiu, din:

a) comunicațiile interne, care includ: sisteme interne de telefonie cu identificator apel și agendă telefonică, cu fir și fără fir LAN, intranet, e-mail și sistem de mesaje instantanee și alte sisteme electronice de colaborare;

b) comunicațiile externe, care cuprind:

b1) conexiunea sistemului telefonic intern la rețelele publice (rețea fixă, mobilă, satelit) pentru comunicațiile voce și transmiterea/primirea mesajelor prin fax;

b2) acces la rețelele de comunicații bidirecționale prin radio care aparțin diferitelor autorități implicate în gestionarea situației de urgență, cu capacitatea de a asigura interoperabilitatea între aceste rețele, personal și sistemul de notificare a celor care desfășoară activități în CNCCI/CJCCI;

b3) conectivitate redundantă la internet;

b4) conectivitate redundantă a datelor cu sisteme de date ce aparțin diferitelor autorități de sprijin capabil și de VoIP (voce peste protocol Internet).

c) comunicațiile publice, ce se regăsesc în: briefing-uri de presă, internet web site, prezentări și interviuri.

Art.77 Sistemul informatic și de comunicații asigură:

a) transmiterea la timp a ordinelor, dispozițiilor și rapoartelor pentru conducerea neîntreruptă a acțiunilor de intervenție;

b) primirea informațiilor și anunțurilor referitoare la producerea situațiilor de urgență și transmiterea semnalelor de înștiințare la localitățile posibil a fi afectate;

- c) recepționarea și transmiterea semnalelor de înștiințare și prealarmare despre iminența producerii sau producerea dezastrelor și/sau conflictelor armate localităților din zona de competență;
- d) transmiterea și primirea mesajelor și informațiilor de cooperare;
- e) necesarul de echipamente de comunicații pentru îndeplinirea misiunilor specifice.

Art.78 Primirea anunțurilor despre producerea situațiilor de urgență se realizează prin *Sistemul național unic pentru apeluri de urgență 112*, conform metodologiei elaborate în acest sens.

Art.79 Prealarmarea efectivelor despre pericolul atacului din aer se realizează prin mesaje unice transmise de către eșalonul superior.

Art.80 Compartimentul comunicații și informatică asigură rezerva de mijloace de comunicații și informatică pentru deservirea punctului de comandă. Personalul de specialitate din serviciul operativ trebuie să cunoască modul de realizare a legăturilor prin căi și mijloacele redundante, în cazul scoaterii din funcțiune a mijloacelor utilizate în mod curent.

Art.81 Pe timpul îndeplinirii unor misiuni ordonate, compartimentul comunicații și informatică organizează rețele radio de cooperare și atribuie indicative de recunoaștere specifice, pe care le comunică comandantului intervenției/acțiunii și structurilor participante la intervenție.

Art.82 Modul de folosire a radiotelefoanelor fixe, mobile sau portabile din dotarea unităților și a indicativelor de recunoaștere, se stabilește de către inspectorul șef/comandant, la propunerea prim - adjunctului, pe baza dispozițiunii de comunicații proprii sau a eșalonului superior.

Art.83 Pentru organizarea comunicațiilor și activității informatice, compartimentul comunicații și informatică al unității întocmește din timp schema legăturilor radio, fir și informatice, care cuprinde locurile de dispunere a punctelor de comandă de bază, punctele de comandă mobile, indicativele acestora, numerele de telefon ale personalului cu funcții de conducere aparținând eșalonului superior, ale comandantului unității și subunităților, precum și materializarea modului de realizare a acestor legături.

Art.84 (1) Pentru asigurarea legăturilor pe timpul intervenției în condiții deosebite, se vor organiza și pregăti, din timp, mijloace mobile de legătură, mijloace de semnalizare și agenți, care vor dubla sistemul de legătură în caz de nefuncționare a mijloacelor de comunicații și informatică din dotare.

(2) După caz, se solicită autorităților administrației publice locale sau conducerii operatorilor economici repunerea în stare de funcționare a legăturilor întrerupte temporar.

CAPITOLUL V

DESFĂȘURAREA INTERVENȚIEI ÎN SITUAȚII DE URGENȚĂ

Art.85 Operațiunile principale pentru desfășurarea intervenției sunt cele precizate la art.35 din ordinul ministrului nr.1134/2006.

Art.86 (1) **Alertarea pentru intervenție** cuprinde recepționarea și înregistrarea anunțului, introducerea semnalului acustic, transmiterea acestuia comandantului intervenției și adunarea personalului în vederea deplasării la locul acțiunii.

(2) Recepționarea apelului, în vederea alertării pentru intervenție se face prin *Sistemul național unic pentru apeluri de urgență 112* sau prin declanșarea sistemului de observare-alarmare automată a incendiilor. Operațiunea de alertare se efectuează prin declanșarea, de către radiotelefonistul de serviciu a semnalelor acustice și optice stabilite sau la ordinul comandantului intervenției.

(3) Alertarea se poate executa și în urma anunțării telefonice directe sau verbale la sediul unității sau subunităților. În cazul anunțării directe la sediul unității și subunității a situațiilor de urgență, se procedează la legitimarea persoanelor și reținerea datelor privind identitatea acestora, locul și natura evenimentului, după care se declanșează semnalul de alertare și se raportează eșalonului superior.

(4) În cazul în care solicitarea forțelor pentru intervenție se face prin ordin transmis de la eșaloanele superioare sau când se declanșează sistemul de observare-alarmare automată, se trece imediat la declanșarea alertei.

(5) În situația observării directe a producerii unor situații de urgență, se declanșează semnalul de alertare și se raportează despre aceasta eșalonului superior.

(6) În situația alarmării unității se execută activitățile potrivit prevederilor care reglementează acest domeniu.

Art.87 Informarea personalului de conducere asupra situației create se face în cel mai scurt timp de la primirea apelului de urgență, de către personalul din serviciul operativ.

Art.88 (1) Deplasarea la locul intervenției este precedată de adunarea efectivelor, ca urmare a declanșării semnalului de alertare.

(2) Adunarea în vederea deplasării pentru intervenție se execută la semnalul acustic și optic transmis de la punctul de comandă, precum și la ordinul comandantului de subunitate sau al șefului gărzii de intervenție. La recepționarea semnalului sau ordinului, personalul din compunerea gărzii de intervenție execută următoarele:

- a) întrerupe activitățile la care este angrenat;
- b) se deplasează la locul de păstrare a echipamentului de protecție;
- c) ridică echipamentul de protecție, se deplasează pe locul stabilit și se echipează;
- d) șoferul scoate autospeciala în fața garajului;
- e) comandantul de echipaj adună echipajul în fața autospecialii, verifică prezența și modul de echipare;

f) la ordinul comandantului de echipaj se trece în formația de marș.

(3) Timpul de adunare pentru intervenție se stabilește în funcție de amplasamentul cazărzii, condițiile de cazare a personalului și în funcție de locul de garare a tehnicii și materialelor de intervenție, diferențiat, în raport cu condițiile de timp și anotimp (ziua sau noaptea, vara sau iarna), urmărind ca acesta să fie cât mai scurt. Timpul de adunare pentru intervenție se consideră din momentul declanșării semnalului de alertare și până la adunarea personalului în locul stabilit.

(4) Deplasarea la locul intervenției se execută în baza ordinului de deplasare al comandantului intervenției (șefului gărzii de intervenție/comandant echipaj), în care se vor preciza:

- a) locația unde se intervine;
- b) itinerarul de deplasare;
- c) forțele și mijloacele ce se deplasează;
- d) ordinea acestora în coloană.

(5) Pe timpul deplasării, în funcție de prevederile documentelor de organizare a intervenției și datele cunoscute privind situația existentă, comandantul intervenției, transmite prin radio dispoziții preliminare pentru intrarea în acțiune a forțelor concentrate.

(6) Deplasarea la locul acțiunii se face în coloană, pe itinerarul ordonat, folosind obligatoriu mijloacele de avertizare optice și acustice, astfel încât să se ajungă la locul intervenției în timpul cel mai scurt, în condiții de siguranță și cu capacitatea de intervenție completă.

Art.89 (1) Intrarea în acțiune a forțelor, amplasarea mijloacelor și realizarea dispozitivului preliminar de intervenție se realizează astfel:

Dispozitivul preliminar de intervenție pentru stingerea incendiilor se realizează după sosirea la locul acțiunii, concomitent cu executarea recunoașterii și trebuie să asigure desfășurarea rapidă a forțelor și mijloacelor în dispozitivul de intervenție, executarea unor manevre în timp scurt, precum și scoaterea de sub pericol a personalului și tehnicii. Acesta se realizează la ordinul comandantului intervenției, care cuprinde:

- a) locul de amplasare a tehnicii de intervenție;
- b) numărul și tipul țevilor de însoțire pe timpul recunoașterilor;
- c) modul de alimentare cu apă și alte substanțe de stingere;
- d) numărul, tipul și direcțiile de realizare a dispozitivului;
- e) aliniamentul până la care se realizează dispozitivul.

(2) Ordinul pentru realizarea dispozitivului preliminar de intervenție poate fi dat odată cu ordinul de deplasare, pe timpul deplasării sau după sosirea la locul intervenției.

(3) În cazul în care acțiunea urmează să se execute pe baza unor situații prevăzute în documentele de organizare a intervenției, se trece direct la realizarea dispozitivului de intervenție.

Art.90 Recunoașterea, analiza situației, luarea deciziei și darea ordinului de intervenție sunt activități care încep imediat, după sosirea la locul acțiunii, se continuă pe toată durata intervenției

și constau într-un ansamblu de acțiuni întreprinse în scopul cunoașterii situației, analiza riscurilor pentru personalul de intervenție și populație, obținerii și transmiterii datelor necesare pentru luarea deciziei.

Art.91 (1) *Recunoașterea* se realizează de o echipă formată din specialiști ai obiectivul afectat și comandantului de echipaj, condusă de comandantul intervenției și se execută pe mai multe direcții, prin observare și cercetare,

(2) La recunoaștere se stabilesc:

a) riscurile la care se expune personalul de intervenție, populația, precum și căile, mijloacele și procedeele de salvare-evacuare;

b) locul, natura, proporțiile, posibilitățile și direcțiile de propagare ale tipului de risc produs;

d) disponerea obstacolelor împotriva incendiilor, a instalațiilor fixe de stingere, starea acestora și eficiența lor pentru limitarea propagării;

e) existența golurilor, instalațiilor de ventilație sau de altă natură, ce pot favoriza propagarea incendiului;

f) existența bunurilor materiale, necesitatea evacuării lor sau a protejării împotriva efectelor tipului de risc produs;

g) necesitatea desfacerii, dislocării sau demolării elementelor de construcție, ce pot contribui la propagarea efectelor tipului de risc produs;

h) disponerea, capacitatea și posibilitățile de folosire a surselor de apă pentru alimentarea autospecialelor și utilajelor;

i) balizarea zonei în vederea protejării și conservării datelor, informațiilor și urmelor de orice natură și evitarea pătrunderii persoanelor neautorizate.

Art.92 (1) *Analiza situației* este activitatea desfășurată în baza datelor și informațiilor obținute în urma recunoașterii, se concretizează în *luarea deciziei și darea ordinului de intervenție* de către comandantul intervenției în toate situațiile, în scopul identificării și evaluării riscului, coordonării acțiunii și întrebunțării forțelor și mijloacelor la dispoziție într-o concepție unitară, potrivit situației concrete evaluată în urma executării recunoașterilor.

(2) Ordinul de intervenție va cuprinde :

a) amploarea și complexitatea situației găsite la fața locului

b) misiunile structurilor de intervenție proprii și a celor cu care se cooperează;

c) măsurile de protecție și securitate;

d) măsuri suplimentare de protecție a mediului;

e) locul de dispunere a punctului de comandă mobil.

(3) Succesiunea ordinelor (dispozițiilor) date în cursul desfășurării acțiunilor de intervenție va fi strict legată de evoluția, în timp și spațiu, a situației de la locul intervenției.

Art.93 (1) **Evacuarea, salvarea și/sau protejarea persoanelor, animalelor, bunurilor și mediului** se execută distinct și prioritar de către personalul stabilit și pregătit în acest scop:

a) când situația de urgență amenință direct viața persoanelor ori animalelor;

b) când există un pericol iminent de producere a unei situații de urgență care pune în pericol viața;

c) la ordinul instituțiilor abilitate.

(2) Evacuarea și salvarea persoanelor se execută, în toate situațiile, cu sprijinul personalului din obiectivul afectat, în raport cu pericolul ce le amenință, folosind procedeele adecvate situației de la locul acțiunii, specificul obiectivului și categoria de persoane și/sau animale ce urmează a fi evacuate (salvate).

(3) Evacuarea animalelor se execută cu ajutorul îngrijitorilor, folosind procedee și metode în raport cu specia acestora și gradul de dezvoltare a evenimentului, de forțele și mijloacele la dispoziție.

(4) În cazul bunurilor se evacuează în primă urgență cele cu pericol de explozie, precum și cele de valoare. Bunurile evacuate se depozitează în locuri ferite de efectele incendiului, ale apei și precipitațiilor atmosferice etc., asigurând protecția acestora.

Art.94 **Realizarea, adaptarea și finalizarea dispozitivului de intervenție la situația concretă** se execută pe baza ordinului de intervenție. După realizarea dispozitivului de intervenție, acesta poate fi completat/modificat, la ordinul comandantului intervenției, prin introducerea de noi elemente de dispozitiv, în funcție de evoluția situației.

Art.95 (1) Pentru asigurarea desfășurării simultane a acțiunilor pe toate direcțiile și nivelurile, în mod deosebit la tipurile de riscuri majore produse, dispozitivul de intervenție se organizează pe sectoare, pentru conducerea fermă și neîntreruptă a forțelor și asigurarea libertății de acțiune.

(2) Comandantul intervenției urmărește executarea ordinelor date, după care își ocupă locul în dispozitivul comunicat subordonaților, de unde va acționa și conduce intervenția.

Art.96 (1) **Manevra de forțe** se realizează prin gruparea de resurse la locul intervenției, în scopul concentrării efortului pe direcțiile de intervenție, concomitent cu asigurarea scoaterii efectivelor, tehnicii și materialelor pentru intervenție din zonele cu pericol iminent.

(2) Manevra trebuie să fie simplă în concepție, să corespundă misiunii, să se execute în timp scurt și să asigure continuitatea intervenției.

Art.97 (1) **Localizarea/limitarea efectelor situației de urgență** constă în izolarea ariei de manifestare a acesteia față de mediul înconjurător și stoparea agravării efectelor produse, protecția construcțiilor, instalațiilor și amenajărilor periclitate, concomitent cu crearea condițiilor pentru înlăturarea urmărilor evenimentului cu forțele și mijloacele concentrate la locul intervenției, acestea realizându-se prin:

a) acțiunea neîntreruptă asupra principalelor direcții de propagare, utilizând materiale, substanțe și procedee de intervenție în funcție de natura și dezvoltarea evenimentului;

b) protecția elementelor de construcție, a golurilor, instalațiilor, căilor de acces și vecinătăților, pe direcțiile și în locurile cele mai afectate și asigurarea condițiilor pentru salvarea persoanelor aflate în zone greu accesibile;

c) îndepărtarea substanțelor și materialelor combustibile sau protejarea lor;

d) desfacerea sau demolarea elementelor de construcție sau a unor părți a instalațiilor, când situația impune, pentru crearea de culoare sau spații între obiectivul afectat și vecinătăți.

(2) Evenimentul se consideră localizat atunci când propagarea și dezvoltarea acestuia este întreruptă, protecția vecinătăților este sigură și sunt create condiții pentru lichidarea acestuia cu forțele și mijloacele la dispoziție.

Art.98 **Înlăturarea efectelor negative ale evenimentului** este faza în care se execută un complex de măsuri în scopul reducerii pagubelor materiale și preîntâmpinării apariției altor tipuri de risc la locul intervenției, conform atribuțiilor din competență.

Art.99 **Regruparea forțelor și mijloacelor** constă în reorganizarea parțială sau totală a dispozitivului de intervenție și se execută atunci când apar schimbări importante în evoluția evenimentului, la ordinul comandantului intervenției

Art.100 (1) **Stabilirea cauzelor producerii evenimentului și condițiilor care au favorizat evoluția acestuia** constituie acțiunile și activitățile desfășurate în scopul procurării, analizării și exploatării datelor și informațiilor și problemelor de orice natură, aprecierii corecte a condițiilor care au favorizat evoluția evenimentului și identificarea celor care au determinat dezvoltarea și propagarea acestuia.

(2) Stabilirea cauzelor producerii evenimentului se face de către comandantul intervenției, potrivit reglementărilor aprobate de ministru și/sau inspectorul general, referitoare la cercetarea la fața locului.

(3) Stabilirea cauzelor se asigură, la cerere, și în cazul intervențiilor la care au acționat alte forțe de intervenție sau cetățeni.

Art.101 Comandantul este obligat să asigure stabilirea împrejurărilor și cauzelor la toate intervențiile din zona de competență sau raionul de intervenție la care au acționat ori s-au deplasat forțe și mijloace proprii.

Art.102 **Întocmirea procesului verbal de intervenție și a raportului de intervenție** se realizează în conformitate cu prevederile *Dispozițiilor tehnice*.

Art.103 (1) **Retragerea forțelor și mijloacelor de la locul acțiunii** este operațiunea ce se execută la ordinul comandantului intervenției și cuprinde:

a) încetarea lucrului tuturor mijloacelor de intervenție;

b) strângerea dispozitivului de intervenție;

c) curățarea sumară și verificarea accesoriilor și utilajelor;

d) verificarea existenței și așezarea accesoriilor pe autospeciale și utilaje;

e) realizarea plinurilor cu apă a autospeciialelor, dacă sunt posibilități de alimentare;

- f) verificarea prezenței personalului participant la acțiune;
- g) îmbarcarea personalului pe autospeciale;
- h) încolonarea autovehiculelor;
- i) deplasarea forțelor și mijloacelor la unitate/subunitate.

(2) În funcție de stadiul și efectele operațiunilor de intervenție, retragerea forțelor și mijloacelor se poate face eșalonat. În cazul în care situația impune, la locul intervenției pot rămâne temporar forțe și mijloace în supraveghere sau se pot deplasa la altă misiune.

(3) Deplasarea forțelor și mijloacelor la unitate/subunitate se execută cu respectarea regulilor de circulație pe drumurile publice, în ordinea stabilită de comandant, prin folosirea mijloacelor de semnalizare optică.

Art.104 **Restabilirea capacității de intervenție** se execută după înapoierea forțelor și mijloacelor la unitate/subunitate și constă în:

- a) realizarea plinurilor cu substanțe de stingere, carburanți și lubrifianți;
- b) întreținerea și verificarea accesoriilor și tehnicii de intervenție, remedierea defecțiunilor, dacă este posibil;
- c) înlocuirea echipamentului de protecție ce nu mai poate fi folosit;
- d) reorganizarea gărzii de intervenție și înlocuirea personalului, după caz;
- e) asigurarea asistenței medicale.

Art.105 **Informarea inspectorului șef/comandantului și eșalonului superior** se realizează prin *rapoarte operative, rapoarte de intervenție și rapoarte de evaluare a intervenției*. Forma și conținutul acestora sunt prevăzute în *Dispozițiile tehnice*.

CAPITOLUL VI

ÎNTREBUINȚAREA ȘI CONDUCEREA FORȚELOR ȘI MIJLOACELOR PENTRU INTERVENȚIE

Art.106 (1) Întrebuințarea forțelor și mijloacelor se execută pe baza concepției de acțiune, materializată în documentele de organizare a intervenției.

(2) În funcție de locul, natura, amploarea și evoluția situației, intervenția se realizează pe urgențe, potrivit eșalonului de care aparțin forțele și mijloacelor participante.

Art.107 (1) **Urgența I** se asigură de garda/gărzile de intervenție a/ale subunității din raionul (obiectivul) afectat.

(2) Pentru îndeplinirea acțiunilor de intervenție, subunitatea de intervenție organizează garda de intervenție, compusă din personalul operativ și tehnica din dotare, care acționează independent sau, când situația impune, în cooperare cu forțele și mijloacele existente în obiectivul sau localitatea afectată, precum și cu celelalte servicii voluntare/private din raionul de intervenție.

(3) Forțele și mijloacele din urgența I sunt conduse de șeful gărzii de intervenție/comandantul de echipaj, iar în situații complexe de intervenție, acțiunea va fi condusă de comandantul subunității sau un ofițer din subordinea acestuia.

(4) În raport de natura și amploarea evenimentului, garda de intervenție a subunității acționează cu forțele și mijloacele stabilite de către șeful gărzii de intervenție.

Art.108 (1) **Urgența a II-a** se asigură de către subunitățile inspectoratului județean/grupului de intervenție, iar în situații complexe se pot solicita forțele și mijloacele cu care se cooperează, precum și ale serviciilor voluntare/private din zona de competență a unității.

(2) Conducerea acțiunilor în urgența a II-a este asigurată de comandantul grupului de intervenție sau inspectorul șef, fiind sprijinit de persoana care asigură continuitatea la conducere, grupa operativă, alte persoane stabilite de acesta sau, după caz, specialiști din obiectivul afectat.

Art.109 (1) **Urgența a III-a** se asigură de către două sau mai multe unități limitrofe.

(2) Conducerea forțelor din urgența a III-a se asigură de către inspectorul șef în a cărui zonă de competență s-a produs evenimentul, în coordonarea nemijlocită a prefectului județului afectat.

Art.110 **Urgența a IV-a** se asigură prin grupări operative dislocate la ordinul inspectorului general (înlocuitorul legal la comandă) în cazul unor intervenții de amploare și de lungă durată, sub comanda unică și nemijlocită a inspectorului general.

Art.111 (1) Gruparea operativă reprezintă forța de intervenție complementară a inspectoratului general și se compune din subunități cu valori variabile, determinate de natura și amploarea situației de urgență, care acționează în sprijinul forțelor existente la locul intervenției. Aceasta se constituie din timp și acționează atunci când forțele existente la locul intervenției/acțiunii nu reușesc limitarea/înlăturarea efectelor situației de urgență sau sunt insuficiente în comparație cu evoluția situației.

(2) Gruparea operativă se constituie din organica mai multor unități, iar compunerea, misiunile, obiectivele și aliniamentele până la care intervin se stabilesc din timp și se materializează în documentele de organizare a intervenției.

(3) Intervenția grupării operative se execută în toate situațiile la cererea comandantului eșalonului care solicită sprijin ierarhic superior, cu aprobarea sau la ordinul inspectorului general.

CAPITOLUL VII

RAPORTAREA ȘI ANALIZA INTERVENȚIILOR

Art.112 **Raportarea acțiunilor de intervenție** se organizează de către centrul operațional în folosul organelor de decizie, în toate formele și situațiile de acțiune și are ca scop culegerea, prelucrarea și asigurarea schimbului de informații și date pe timpul organizării, pregătirii și desfășurării acțiunilor de intervenție, în vederea concentrării oportune și coordonării unitare a forțelor și mijloacelor, precum și pentru aprecierea desfășurării intervenției.

Art.113 Raportarea acțiunilor de intervenție se realizează prin rețeaua de transmisii voce (fir, radio) – date (e-mail, fax) din dotarea unităților și subunităților și celorlalte structuri cu care se cooperează, precum și prin folosirea rețelelor de telefonie fixă și mobilă.

Art.114 **Analiza intervențiilor** se întocmește la nivelul unității, grupului de intervenție și subunității în conformitate cu *Dispozițiile tehnice*.

Art.115 (1) **Analiza situației operative** a unității este activitatea ce presupune efectuarea unor evaluări și evidențierea principalelor concluzii referitoare la:

a) riscurile existente în zona de competență a unității și modul cum acestea pot fi acoperite prin măsuri specifice muncii preventive și de intervenție;

b) capacitatea operațională a unității și subunităților.

(2) Prin situație operativă se înțelege starea de legalitate privind aplicarea normelor și măsurilor de prevenire și intervenție în situații de urgență, gradul de asigurare a principalelor performanțe privind securitatea la foc a obiectivelor și tendințele de dezvoltare ale acestora și a localităților, precum și corelația necesitate-resurse, vizând prevenirea și intervenția în situații de urgență, limitarea și înlăturarea efectelor provocate de acestea.

Art.116 (1) Analiza situației operative se efectuează la nivelul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și al unităților.

(2) Analiza situației operative se execută complet (trimestrial) sau numai pe puncte de interes deosebit (lunar), sau ori de câte ori este nevoie, în **ședință de comandă**, adoptându-se măsuri concrete pentru înlăturarea stărilor de pericol, organizarea și pregătirea acțiunilor de intervenție.

Art.117 Inspecția de prevenire va identifica și evalua riscurile din zona de competență a unității luându-le în considerare pe cele existente la nivelul instituțiilor publice, operatorilor economici, localităților, precum și în mediul înconjurător, avându-se în vedere determinarea celor care vizează nemijlocit activitatea unităților și/sau subunităților.

Art.118 Analiza riscurilor existente trebuie realizată prin prisma următoarelor elemente definitorii:

a) tendințele evolutive ale obiectivelor, localităților și ale mediului;

b) dinamica situațiilor de urgență produse în zona de competență, consecințele acestora și cauzele care le-au generat;

c) concluziile rezultate.

Art.119 *Prim-adjunctul inspectorului șef, împreună cu șeful centrului operațional* prezintă acțiunile de intervenție din zona de competență, iar pe baza concluziilor proprii și a rapoartelor de analiză a intervențiilor întocmite de grupuri sau subunități propune măsuri în vederea înlăturării neregulilor și creșterii capacității operaționale a unității.

Art.120 *Adjunctul inspectorului șef* prezintă analiza riscurilor din zona de competență, măsurile cu termene și responsabilități pentru îmbunătățirea activității de prevenire.

CAPITOLUL VIII

LOGISTICA ACȚIUNILOR DE INTERVENȚIE

Art.121 Cantitățile de materiale necesare pentru desfășurarea acțiunilor de intervenție se stabilesc după normele de consum existente, după valorile rezultate din calculul forțelor și mijloacelor și în funcție de natura obiectivului și a misiunilor, precum și de volumul de materiale consumate.

Art.122 Logistica acțiunilor de intervenție de lungă durată se asigură prin concentrarea la locul acțiunii a efectivelor pentru schimbarea celor din dispozitive, precum și cele necesare pentru asigurarea echipării și hrănirii acestora, conform normelor legale.

Art.123 Punctele destinate aprovizionării, conservării și distribuirii hranei, a antidoturilor, a echipamentului de protecție, precum și altor materiale, de acordare a primului ajutor medical, respectiv a odihnei personalului de intervenție se dispun în apropierea locului intervenției, în afara zonelor de pericol, conform deciziei comandantului intervenției.

Art.124 (1) Principalele măsuri de asigurare logistică se trec pe harta sau schema de lucru a comandantului și grupei operative, iar dispozițiile pentru asigurarea logistică se transmit odată cu misiunile de intervenție.

(2) După caz, resursele pentru logistica acțiunilor de intervenție pot fi solicitate cu respectarea prevederilor legale, autorităților administrațiilor publice locale, operatorilor economici sau unităților limitrofe.

Art.125 Compartimentul logistic este obligat să manifeste preocupare pentru aprovizionarea la timp a personalului destinat intervenției, cu alimentele și materialele necesare, să cunoască sursele de aprovizionare, să îndrume și să urmărească primirea, distribuirea și folosirea judicioasă a acestora.

Art.126 Pe timpul acțiunilor de intervenție se vor asigura cantitățile de carburanți, lubrifianți și materiale consumabile, conform normelor de consum, precum și menținerea stării de operativitate a tehnicii.

Art.127 Ajutorul medical de urgență se acordă pe timpul intervențiilor de către personalul medical propriu, precum și de personalul unităților sanitare din zona de competență sau raionul de intervenție, chemat în sprijin la locul acțiunii.